

kontrainformem!

veus de l'assemblea de Sant Quirze

I ASSEMBLEA DE SANT QUIRZE DEL VALLÈS

Ja és una realitat. El passat dissabte 20 d'Octubre la Masia de Can Feliu va ser el punt de trobada per a realitzar la primera assemblea de Sant Quirze.

A les 19:15h de la tarda ja estàvem totes les participants assegudes al voltant de la taula en un ambient relaxat i ple de curiositat. Tot i que l'assistència no va ser espectacular, les persones assistents vam aportar molta empenta i bones idees perquè aquest projecte es converteixi en una veritable eina de treball per a la gent del poble.

L'objectiu principal d'aquesta primera trobada era entrar en contacte i posar en comú, entre totes les participants, els interessos que ens havien dut fins allà. En començar, les persones que van promoure aquesta primera assemblea van repartir un breu escrit on s'exposava d'on havia sorgit la idea d'aquest projecte i la seva relació amb el Kontrainformem. Igualment, van fer una introducció explicant que aquest projecte ha sorgit d'entre un grupet de persones que van veure la necessitat de crear una eina de comunicació que permetés explicar allò que succeeix en el poble i la comarca, des del punt de vista de la població i els seus col·lectius i moviments socials: el Kontrainformem. No obstant això, calia un espai de reunió per a totes les persones i col·lectius on poder treballar per a canviar la realitat d'aquest poble. Així doncs, aquesta assemblea no tenia preestablertes línies de treball, sinó que va servir per a tenir un primer contacte entre les persones interessades en aquest projecte i buscar la col·laboració per a treballar en els objectius concrets que cadascú exposés. D'aquesta manera, després de presentar-nos totes les assistents, vam comentar el Kontrainformem, per tal d'enriquir-lo amb totes les noves visions. Va ser a través d'aquest debat, que van començar a aparèixer noves propostes i línies de treball i es van definir les prioritàries pels pròxims mesos.

D'una banda, s'ha creat un grup de treball encarregat de preparar un torneig de futbol pel diumenge 11 de Novembre, la inscripció val 1€ i servirà per a finançar aquesta publicació. Cal destacar que tots els equips rebran la magnífica satisfacció de participar així com el premi especial de contribuir a què el Kontrainformem tiri endavant!

D'altra banda, un altre grup de treball està preparant unes jornades en les quals es treballaran temes com l'assemblearisme o mètodes per a la participació i pel

bon funcionament del treball en grup. D'aquesta manera, volem donar a conèixer formes alternatives de funcionar que permetin la màxima llibertat i participació a tothom, i així obrir un procés d'aprenentatge que enforteixi l'assemblea.

Finalment, es va crear un grup de treball sobre l'habitatge ja que es tracta d'un important moviment estatal que creiem que no pot faltar en el nostre poble, on la política urbanística que s'està desenvolupant en els últims anys té tots els ingredients necessaris per tal d'inflar aquesta gran bombolla immobiliària.

Però això no és tot, aquesta assemblea té molts projectes a desenvolupar, moltes accions per a despertar l'esperit crític de les ciutadanes de St. Quirze i per fer-les participants de la presa de decisions, perquè els espais públics del poble siguin un punt de trobada, de realització d'activitats conjuntes, de creació de xarxes socials que permetin fer entre totes el què soles, tancades a casa esperant que ho facin les polítiques per nosaltres, no podem.

Això és només el principi, cada segon cap de setmana complet de mes ens reunirem, per a seguir avançant. Totes som necessàries!

I TORNEIG DE FUTBOL "TOQUEM LES PILOTES AL SANT QUIRZE QUE NO VOLEM"

11/11/07 Camp de futbol dels Living's. Avui s'ha jugat el primer torneig de futbol organitzat per l'Assemblea de Sant Quirze, el qual ha comptat amb una gran participació. A dos quarts de cinc han començat les inscripcions i a quarts de sis començava el torneig amb un total de 8 equips inscrits d'unes 5 o 6 persones cadascun. Han participat joves d'edats molt diferents i també s'han pogut veure velles glòries del Can Casablanques i del F.C. Sant Quirze.

El campionat ha estat intens i molt disputat. S'ha organitzat en forma d'eliminatòria, és a dir, els equips que perdien quedaven eliminats. D'aquesta manera, a les 7 ja s'havia arribat a la final. La final ha estat molt disputada i no hi han pogut faltar les polèmiques arbitrals. S'ha arribat a la prorroga on finalment l'equip guanyador ha aconseguit marcar un gol ajustat al pal i ha celebrat la seva victòria. Després s'han jugat partits improvisats durant una bona estona.

Per tant, el torneig ha estat tot un èxit, ja que han participat més de 40 jugadors i han assistit aproximadament unes 70 persones. A més s'ha fet difusió un acte

on es va fer difusió de l'assemblea i del Kontrainformem. Segons han fet saber alguns participants "Tenim ganes de repetir l'experiència. A veure quan es monta una nova edició d'aquest torneig".

L'assemblea

El torneig va gaudir d'una gran participació

LES ZONES HUMIDES DE STA. JULITA

Després del mes que acabem de passar, l'Octubre, només se m'acudeix pensar amb la quantitat d'aigua que ens ha caigut arreu de la geografia dels Països Catalans. Citar de nou, per una banda, el cas de la comarca de la Marina Alta on s'han registrat en alguns municipis més de 400l/m² i les destrosses que aquesta tromba d'aigua ha causat (no entraré si aquestes destrosses s'haguessin pogut evitar si el País valencià no s'hagués venut als quatre especuladors urbanístics de la zona). Per altra banda, citar el cas de ses Illes, on un pseudo-cicló les ha castigat originant, també, grans desperfectes i causant fins i tot víctimes mortals (tampoc entraré en l'etern debat sobre la mala gestió del sòl urbanístic).

Catalunya no se n'ha quedat al marge d'aquesta perturbació, sinó que arreu del territori també s'han registrat tempestes localment fortes i/o molt fortes. És el cas de la nostra gran vila de St. Quirze del Vallès, que sobretot la primera quinzena d'octubre va ser víctima de ruixats forts durant varis dies.

Havent fet un esbós del panorama nacional i municipal als inicis de tardor, entrem directament al tema que m'ha portat a escriure aquest article: **les goteres**, o si m'ho permeten, les **zones humides** de la vila.

Citaré doncs tres grans exemples d'aquest fenomen no explícitament local: 1 Cada cop que plouen quatre gotes, els vestidors de la piscina municipal semblen no tenir sostre, ja que et mulles més que si estiguessis aguantant la pluja sense parai-

* *Toquem les pilotes al Sant Quirze que no volem!*

gües; aquí no s'acaba la història, sinó que a la porta que dona a la piscina interior, quan plou, l'aigua s'acumula en forma de bassals, i si t'hi fixes, pots veure els saltants d'aigua provinents de la lona que fa de sostre, per tant, ironicament, podríem dir que és un problema de juntures.

2. Al centre cívic de Can feliu, quan plou al bar cafeteria "La Masia", tenen greus problemes ja que l'aigua entra amb violència per la porta del magatzem, fruit de la mala previsió de l'arquitecte ja que no deuria conèixer la línia recta o si més no devia considerar els plans inclinats un factor de modernitat.

3. I l'últim, un cas com un cabàs. El col·legi públic Onze de Setembre, cada cop que plou amb una certa intensitat hi ha parts del sostre que cedeixen provocant unes bonics salts d'aigua interiors (segons la cultura això seria sinònim de pau i concòrdia amb el medi, però no és el cas). En aquest col·legi el problema ve que els desaigües del sostre s'embussen per la pinassa però sembla ser que el consistori no ho acaba de trobar, ja que no és el primer cop que passa, qui ho conegui ja sap de què parlo.

Només són tres casos, ja que si seguís i els esmentés tots potser en canvi de fer un article, en podria fer una enciclopèdia. I per finalitzar, demanar-li a la nostra santa patrona, la Julita, que intenti posar remei a la seva zona humida, perquè si no ho fa a la llarga tindrà greus problemes i/o ensurts.

Martí, nét de Cal Carambola

500 PERSONES RECLAMEN UN HABITATGE DIGNE

ELS MOSSOS D'ESQUADRA INTIMIDEN A LA ORGANITZACIÓ EN FINALITZAR L'ACTE

Un cop més milers de persones surten al carrer demanant sous dignes i habitatges accessibles, davant la crida a nivell estatal de diverses organitzacions. Cal recordar l'estat actual dels preus dels habitatges, de 2006 a 2007 el preu mitjà de l'habitatge a Catalunya va incrementar un 13%; més de tres punts per sobre de la mitjana estatal. Concretament, a Sabadell els preus es van disparar en un 19'9% y actualment el metre quadrat costa al voltant dels 3.000 euros.

El passat dissabte, prop de 500 persones es van manifestar a Sabadell convocades per l'Assemblea per un habitatge digne. Davant el malestar ciutadà de l'actual cost

dels habitatges al municipi, persones de totes les edats es van congregar a la plaça Marcet sota el lema "SOU DIGNE, HABITATGE DIGNE". Encapçalats per una excavadora de cartró, a l'inici de la convocatòria es va llegir el manifest de l'assemblea i els assistents van avançar sense incidents fins el carrer Gràcia. En aquest moment, diversos agents dels mossos d'esquadra, juntament amb un cotxe patrulla, van intentar identificar a dos organitzadors de la manifestació, però davant la indignació dels participants, que es va fer patent quan gran part de la marxa es girà cap al cotxe del mossos amb crides de rebuig, els mossos de paisà van desistir havent identificat només a un d'ells.

Al llarg de la manifestació, les consignes més repetides han estat: "Què passa? Què passa? Que no tenim casa!", "Sous de misèria i lloguers abusius", "Què fa l'Ajuntament? Especula i s'enriqueix! I les immobiliàries? Destrossen els barris". La manifestació finalitzà a l'Ajuntament amb el sorteig simbòlic d'un xalet, que finalment va resultar ser una tenda de campanya.

Un cop finalitzat l'acte, quatre cotxes patrulla dels mossos d'esquadra van tallar el carrer Convent per identificar a les persones que havien conduït l'excavadora i la resta d'organitzadors que els acompanyaven a guardar-la. Davant de la pressió que les persones retingudes exercien demanant-los el seu número de placa, les trucades que realitzaven informant de la situació i demanant suport i la indignació de desenes de persones que es trobaven al lloc dels fets van impedir que els organitzadors accedissin al xantatge dels mossos d'esquadra i només aconseguissin identificar-ne tres.

L'Assemblea per un habitatge digne de Sabadell afirma en un comunicat que denuncien "la persecució política i la vulneració de drets fonamentals; motius pels quals exigim públicament explicacions a l'Ajuntament de Sabadell i al conseller d'interior Joan Saura".

Cal destacar, que aquesta manifestació es va realitzar simultàniament a tot l'estat Espanyol, mobilitzant així milers de persones. A nivell de Sabadell es valora molt positivament la convocatòria ja que va permetre mostrar el rebuig a l'actual situació, explicar les propostes de l'assemblea i recollir moltes signatures de suport.

FOT-LI CASTANYADA AL HALLOWEEN!

Perquè, evidentment (i així és com funcionen totes les coses avui en dia), aquesta moda del Halloween no és res més que una festa imposada pels de sempre: els grans pensants capitalistes que han vist en aquesta festa originàriament Celta, una bonica i divertida manera d'enriquir-se gràcies a tots aquells que els seguim la corrent i que ens deixem impressionar pels falsos (però seductors) missatges publicitaris de consum.

Ara ens diuen açò: HEM DE CONSUMIR HALLOWEEN! i sembla ser que a Sant Quirze ho estan aconseguint; ja no és d'estranyar, doncs, veure mainada disfressada de monstres assassins i de cadàvers vivents durant la vigília de la festa de Tots Sants. Mica en mica la carbassa diabòlica està entrant a casa nostra sense que en podem ser conscients. Desenes d'anuncis a la televisió, premsa i ràdio anunciant la festa del Halloween (que si a Port Aventura, que si a tal festa o a tal discoteca...), centres comercials decorats amb teranyines com si així ho haguessin fet tota la vida, botigues que s'han apuntat al carro del negoci i que llueixen unes curioses calaveres i carbasques somrients als seus aparadors... No és d'estranyar veure aquest fet tan inusual si pensem en el motiu que els fa moure: només cal comparar -per posar un exemple- el preu d'una màscara de dràcula o d'un enterrador de morts amb el preu d'un quilo de castanyes..... qui hi surt guanyant?!? La resposta és evident; sinó fos així, no gastarien tantes energies en voler imposar aquesta festa.

Benvinguts a una nova (de tantes) festa del consum! El missatge és clar: hem de consumir Halloween, al cap i a la fi és una manera de celebrar el dia dels morts molt més "in" o "pro" que no pas la castanyada de tota la vida. I sobretot: la primera potència del món (EUA) celebra aquesta festa i nosaltres no hem de ser menys que ells. I com una agradable melodia que va entrant mica en mica als nostres cervells ens van repetint continuament: CONSUMEIX HALLOWEEN, ELS NOSTRES COMPANYS AMERICANS HO FAN.

Si mirem al passat, o al present, a casa nostra o a altres llocs, l'experiència ens diu que la convivència entre dues realitats desequilibrades en quan a poder i diners (en aquest cas una suposada tradició d'una gran potència mundial amb un potencial econòmic prou important com per incidir i impregnar la població d'aquesta nova festa, i una humil i popular (o familiar) tradició de celebrar Tots Sants), quan aquestes dues realitats estan desequilibrades, s'acaba derivant cap a l'anul·lació o desaparició d'una i a la implantació o imposició de l'altre. I així ho estem veient amb la constant (i diària) desaparició de llengües, costums i tradicions als cinc continents del món. Una desaparició que no és produïda per un procés natural d'intercanvi de costums, tradicions i llengües entre pobles sinó produïda per aquest

binomi imposició/subordinació tant comú al llarg dels temps.

Vist doncs la crua realitat en la què estem exposats totes i tots, no em cal dir sinó un parell de coses:

Hem de defensar aquesta nostra humil, popular i simpàtica tradició de celebrar la festa de Tots Sants (la castanyada,) i hem de sumar esforços per trencar radicalment amb les eines dels dominants, impedit així qualsevol intent de subordinació. Visca la castanyada!

El del Matadero

CAP AGRESSIÓ SENSE RESPOSTA

CARTA DELS AGREDITS PER DENUNCIAR LA BRUTALITAT POLICIAL A SABADELL

El passat dilluns dia 17 de setembre per la nit, tornàvem de sopar quan tres agents de la policia local de Sabadell (1230, posar els numeros dels agents) van sortir del vehicle molt alterats i ens van demanar la documentació. Nosaltres els hi vam donar, després de demanar que ells s'identifiquessin, i acte seguit van començar amb la seva conducta totalment agressiva i desmesurada, tenint en compte que nosaltres tan sols havíem mogut una jardinera de lloc. Aquest va ser el pretext que ells van utilitzar per a agredir-nos, tot argumentant que utilitzaven la força mínima indispensable.

El resultat va ser que a un de nosaltres li van clavar un munt de cops de puny al cap, un cop de puny a l'ull i també a d'altres parts del cos i a l'altre el van tirar primer contra la paret i després contra el terra. I tot això sense que nosaltres oposéssim cap tipus de resistència.

Després de l'agressió, i amb les esposes posades ens van dir que estaven detinguts sense saber ni per què. I no va ser fins l'endemà que vam saber el motiu pel qual havíem estat pegats, que era per resistència i atemptat contra l'autoritat.

Des d'allà, incomprendiblement, els nostres agresors ens van conduir a l'hospital però, lluny d'estar més tranquils, les hostilitats van continuar això sí, eren uns altres agents. Un d'ells que anava sense identi-

ficar i que duia unes ulleres més propies d'en Kareem Abdul Jabbar, que no pas d'un policia local, mostrava una actitud completament prepotent i fora de lloc. A un de nosaltres, fins i tot dins l'hospital i davant dels metges, continuava vacil·lant i fent mal al braç i no va deixar que el curesin impedit que li possessin gel a l'ull. Al final de la revisió mèdica no ens van donar ni els informes, ni el gel, ni les pastilles receptades, cosa que mostra altra vegada la poca professionalitat del cos policial. Sabadellenc.

Ens van dur finalment a les dependències dels Mossos d'Esquadra on vam passar la nit i el matí a la garjola. Fins i tot el mossos de guardia va reconèixer que estaven farts que la policia local portés detinguts estomacats i amb una denuncia d'atemptat, cosa que demostra que és una pràctica habitual.

Amb tot això volem expressar la nostra ràbia i la nostra indignació, una vegada més, contra les agressions gratuïtes, produïdes per la policia local de Sabadell, en aquest cas concret per l'agent 1230, com també per l'estil bustos que impera a la nostra ciutat.

Exigim que aquest Ajuntament encapçalat pel Manuel Bustos i seguit de prop pel Lluís Monje, deixi de dir mentides i fer tripijocs amb els seus ciutadants.

No en el nostre nom
Com a alcalde no ens aportes res!!!

Jaume i Ferran

PERSECUCIÓ DE LA DESOBEDIÈNCIA CIVIL EN CONTRA DE LA MONARQUIA

JORDI RIBOT: "QUAN VAIG LLIURAR LES FOTOGRAFIES, EN CONTRA DE LA MEVA ÈTICA PROFESSIONAL, EM VAIG SENTIR UN XIVATO"

El passat 22 de setembre, en motiu de la visita del rei per la inauguració del parc tecnològic de la UdG, més de dues-centes persones es van manifestar pacíficament en contra de la monarquia. Davant de la crida de diversos col·lectius com el SEPC, El Casal El Forn, la CUP, Endavant, Mautlets i la COS, els assistents van sortir de la plaça dels Països Catalans cap a la UdG. El desplegament de 400 mossos d'esquadra va impedir el seguiment de la marxa, segrestant un cop més la manifestació. Com a resposta a la repressió policíaca, mig miler de persones van concentrar-se a la plaça del vi el mateix vespre. Després de llegir el manifest, dues assistents van cremar simbòlicament unes fotos del rei. Hores més tard, l'Audiència Nacional va demanar la detenció dels protagonistes de la crema d'estampes del monarca, moment en el qual, s'inicia la persecució del material fotogràfic de Jordi Ribot.

Jordi Ribot és el responsable de l'agència de fotografies Click ArtFoto, que el dia dels incidents a Girona va acudir a co-

brir l'acte. El dia 24 de setembre va rebre una trucada d'una inspectora dels mossos d'esquadra que el convidava a lliurar el material fotogràfic del passat dia 22, per procedir a la identificació dels dos imputats. "Jo m'hi nego i li demano si té una ordre judicial. La inspectora em contesta que tinc tota la raó i que quan la tingui em trucarà.", explica el fotògraf.

Al dia següent, Ribot torna a rebre una trucada dels mossos d'esquadra informant-lo de que ja disposen de l'ordre judicial per segrestar-li les fotografies. En Jordi Ribot es nega i afirma que vol posar en coneixement dels fets al seu advocat; la resposta dels cossos policíacs és que té dues hores per decidir-se. "Em diuen que això ha d'anar molt ràpid, ja que és una exigència de Madrid i que si m'hi nego tindrè problemes", narra el fotògraf. Finalment, té marge fins el dia 26 de setembre per decidir si accepta el xantatge dels mossos d'esquadra.

En Jordi Ribot es nega a lliurar les fotos emparant-se en el secret professional, ja que la constitució afirma a l'article 20: "Se reconocen y protegen los derechos a comunicar o recibir libremente información veraz por cualquier medio de difusión. La ley regulará el derecho a la cláusula de conciencia y al secreto profesional en el ejercicio de estas libertades".

"Al cap de poques hores sóc citat a l'Audiència Nacional com a testimoni, però amb lletrat, ja que depenent de la meva declaració puc ser imputat" narra Ribot. Hores més tard el seu advocat l'informa de que si no entrega les fotografies el poden acusar de desobediència civil. Tal i com afirma en Jordi, "l'article 20 de la constitució és simplement un anunciat, però mai cap govern a desenvolupat aquest article, creant un buit legal".

Un cop a l'Audiència Nacional el jutge Fernando Grande-Marlasca informa a Ribot que si no entrega el material serà acusat "d'un delictes de desobediència greu i si les manipules et caurà un delictes d'engany" recorda el fotògraf.

Finalment, la pressió de l'Audiència Nacional fa que el dia 1 d'octubre en Jordi Ribot lliuri les fotografies als mossos. Senyala que "quan vaig lliurar les fotografies, en contra de la meva ètica professional, em vaig sentir un xivato". A més, afirma que "la sensació de que et treguin la teva feina et recorda a l'ambient franquista". El mateix dia, el col·legi de periodistes publica un manifest de suport al fotògraf, en el qual reclama que "davant aquesta situació el Col·legi demana una vegada més la legislació urgent que defensi el dret dels periodistes al Secret professional. El Col·legi demana igualment que es facin els canvis necessaris en el Codi Penal per evitar noves situacions com aquestes. El Col·legi, una vegada més, ofereix el seu suport indiscutible al company Jordi Ribot i a tots els altres companys que es puguin veure afectats per aquesta situació".

El Sindicato

TOT UN SÍMBOL

Pel que sembla la política d'aquests últims mesos gira al voltant dels símbols. Hem vist la gran polèmica generada per la crema de fotos del rei, la resposta a la negativa d'alguns ajuntaments a penjar banderes, les clàssiques imatges de les concentracions del dia de la hispanitat amb les seves banderes i altres animals o l'eliminació de símbols franquistes. Em pregunto si els elements simbòlics sorgeixen d'una identitat nacional. Potser no! Potser és a l'inrevés, els elements simbòlics creen la identitat. Però això seria encara pitjor... Què hi ha de real en el sentiment nacional? Què hi ha de dogmàtic? Què és el que genera la identitat nacional? Té sentit sentir-se d'una nació? Aquestes són preguntes que ens fem, de tant en tant, les persones a les que no ens agraden ni les banderes, ni creiem en la fe i ens esgarrija la paraula "patriota". L'altre dia va ser una d'aquestes vegades que em van tornar al cap, amb un fet tant senzill com anar a comprar el berenar. Vaig anar al centre del poble, al forn de les iaies, o de les conxites, o forn del carrer nou, o qualsevol dels molts noms que ha rebut al llarg dels anys; vaig demanar si tenien coca, però no coca de vidre, sinó coca del carrer nou, famosa entre nosaltres. La resposta que vaig rebre va ser "No en tenim, ja no em fem. Portava molta feina.". Resulta que la forma tradicional com ho feien consistia en posar la massa directament sobre les parets del forn i això suposava molta feina per netejar-lo i tot plegat. Una llàstima. Aquesta coca, a part de ser boníssima, ens ha acompanyat en molts moments i l'hem pogut compartir amb la nostra gent. Havia perdut una part de mi, podríem dir que havia desaparegut un fragment de la meua identitat. Vaig aprendre que els grans símbols cauen pel seu propi pes i que cal valorar i defensar les petites o grans coses que formen part de la nostra quotidianitat, que van des de la llengua fins a la coca del carrer nou. Per això no em puc estar i llenço la proposta: que es faci un cop a l'any la Coca del carrer Nou, potser per festa major, i un homenatge al forn Valls.

CoKaC/9

G-8

"Acudí a a Rostock con varios compañeros a las movilizaciones de protesta que iban a tener lugar con motivo de la reunión anual que celebra el G-8. Aunque nunca había estado en movilizaciones de este tipo, sabía como transcurrían este tipo de encuentros. Sabía también que las anticumbres del G-8 suelen acabar con múltiples enfrentamientos entre la policía y los manifestantes, disturbios, detenidos y heridos. Lo sabía, pero nunca pensé que fuese a ser yo quien sufriera las garras de esta salvaje represión.

A veces no nos damos cuenta, por la tranquilidad con la que se suceden las cosas y la ausencia de tensión en nuestras vidas, de que vivimos tiempos de guerra. Tiempos marcados por la muerte, donde se justifican miles de muertos en nombre de la Paz y se torturan detenidos en nombre de la Justicia. Cuando le ocurre lo que me ocurrió a mí, pasada la fase de la incertidumbre, piensas en que no es tan extraño que te hayan detenido. No lo es, porque estas luchando contra ellos. Son sus porras las que te han golpeado y sus celdas las que te han acogido. Si golpeas a la bestia es donde más le duele es lógico que responda y además quiere decir que le has hecho daño.

Estar preparado es importante. Aprender y conocer este tipo de cosas para que no ocurran también es importante. Pero es igual de importante estar preparado por si ocurren. Los 5 días que pasamos en cautiverio quieren decir que las 80.000 personas que fuimos a Rostock hicimos una herida a su poder. Esperemos que la próxima vez sea mortal"

Andrés (el próximo mes se enfrentará a una pena de 9 meses de cárcel incondicional en Alemania)

Los dos zaragozanos Andrés y Raúl fueron detenidos en la manifestación de la contracumbre del G-8; celebrada el pasado dos de Junio en Rostock. El próximo mes Andrés se enfrentará a 9 meses de cárcel

incondicional a cumplir en Alemania, por alteración del orden pública; y Raúl, acusado de lesiones al cuerpo de seguridad, se enfrenta a 10 meses de cárcel.

El pasado 2 de Junio 80.000 personas acudieron a la manifestación central de la contracumbre del G-8. La llamada operación Kabala contaba con un despliegue policial de 15.000 agentes armados. Terminó con más de 1.000 detenidos; de los cuales 9 serán juzgados.

EL Sindicato

AGENDA DE NOVIEMBRE

Dijous 15 Nov. Manifestació a les 12h a plaça Universitat en contra del Pla Bologny. Barcelona

Dissabte 17 Nov. Jornada per l'habitatge a Sabadell.

Diumenge 18 Nov. Jornada en Defensa de la Solana de Collserola a Can Masdeu. des de les 10:30 del matí

Dilluns 19 Nov. Concentració: Els catalans/es no tenim rei. Pl. de la Vila de Sant Quirze a les 20:30h. Organitza: Trabuk Roig

Dimarts 20 Nov. Manifestació Antifeixista a Sabadell.

Dissabte 1 Des. Assemblea Popular de la Vila de Sant Quirze. Masia de Can Feliiu a les 19:00h.

CARTES AL DIRECTOR

per Laia Prat

L'ADF comunica que hi ha crisi a la comarca i en molts fronts. Ha crescut el sotabosc, les males herbes, i fins i tot sota les pedres s'acumulen els problemes i les queixes. Però l'ADF els informa, sobretot, que diu que no hi ha rovellons, que aquest any com a bolets a Sant Quirze hi creixen blegs.

Un anònim (un de tants)

EL DIBUIX

III Assemblea de la vila de Sant Quirze

Que no parlin per tu! Despertem St. Quirze!
Despertem St. Quirze! Que no parlin per tu!!

1 DE DECEMBRE '07
19h MASIA DE CAN FELIU

Consell Redactor

Gemma Flores, EL Sindicato, Adrià Martín, Laia Prat, Josep Puig, Martí Ruiz, Anna

Il·lustració

Ona Marcel

Maquetació

Oleguer Farriol

* Toquem les pilotes al Sant Quirze que no volem!